

1948. június 08.—2018. június 08.

70 éve, hogy kitelepítették, elűzték a lánycsóki németeket. Körülbelül 100 család volt, akiket marhavagonokban az akkori NDK-ba vittek. Ez volt az utolsó transzport Magyarországról.

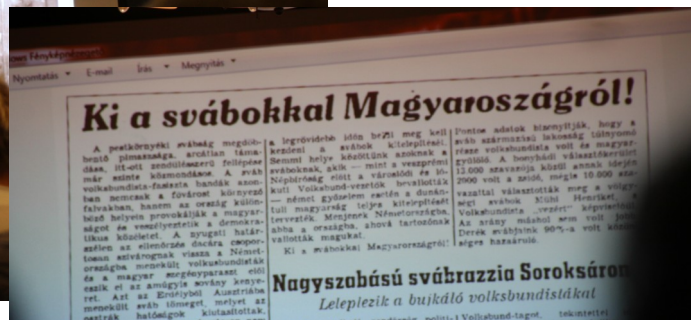
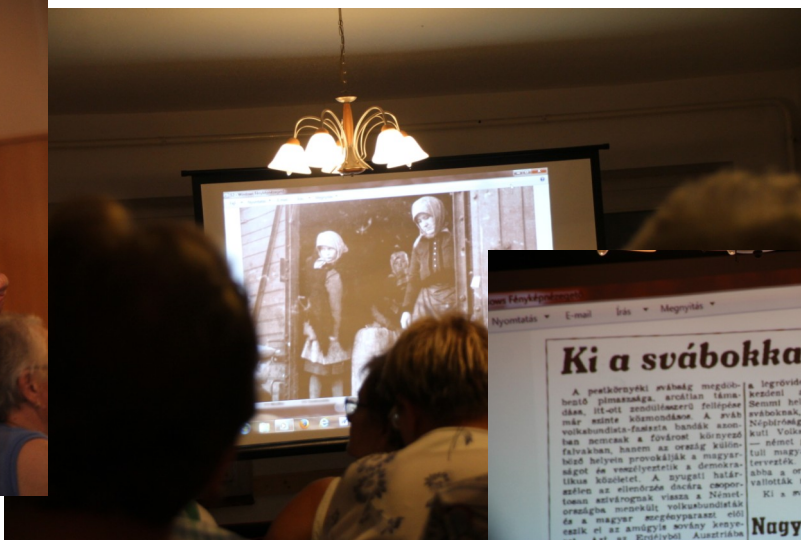
Erre a kegyetlen időre emlékeztünk június 8-án este a Német Házban egy filmvetítéssel. Téma a „Kitelepítés” és a „Malenkij robot” volt. Teltház volt. Pécsről, Mohácsról érkeztek érdeklődők, és sok helyi is kíváncsi volt az előadásra.

Másnap ugyanitt kultúrprogram volt helyi- és vendégcsoportokkal. Koszorúzott a helyi önkormányzat, a Felvidékiek Baráti Köre, a német önkormányzat, a Liederkranz Egyesület.

Köszönjük Varga Kornélnak a vetítést, Hadra József polgármester úrnak az ünnepi beszédet!

Köszönjük mindenkinek, akik segítettek a rendezvény sikeres lebonyolítását!

Schwarczkopf Ádámné

Gondozási Központ hírei

Frank Istvánné, Erzsi néni 85. születésnapját ünnepeltük az idősek klubjában. Erzsi néni már 6 éve jár hozzánk. Jó egészséget kívánunk neki!

A nyár csöndesen telik a klubban. Sajnos a sok betegség, hiányzás miatt nehezen tudtunk nagyobb programot, kirándulást szervezni. Egy melegebb nyári napon fagyizni, sütni voltunk Mohácsra az idősekkel. Augusztus első hetében Magyarhertelendre megyünk fürdeni.

Július havi ebéd befizetés időpontjai:

augusztus 7 (kedd), 8 – 15 óráig,

augusztus 8 (szerda), 8 – 15 óráig.

Augusztus 21-31-ig az idősek klubja zárva lesz, a házi gondozás folyamatos lesz. Ez idő alatt a konyha nagytakarítása történik. Ebédet Mohácsról a Pándy Kálmár Otthonból fogunk hozni, annak, aki igényli.

A Családsegítő-és Gyermejjóléti szolgálat ügyfélfogadása augusztus 6-tól 12-ig és augusztus 21-31-ig szünetel.

Tartalom

2. Riport
3. Vegyeskar
4. Óvoda
5. Szüreti fesztivál
5. Könyvtár
5. Roma nap
6. Konyha
7. Nyugdíjas Klub
7. Néptánc Csoport
8. Horvát Önk.
9. LIFE
- 10-11. Felvidékiek
11. Programok
12. Német Önk.
12. Gondozási

Lánycsóki hősök emlékére

A lánycsóki egykori honvédek, velünk éltek, közülünk mentek el parancsot teljesítve, és adták életüket a hazáért. Hősök, akik tiszteletet érdemelnek tőlünk. A tisztelet megnyilvánulása az emlékezés, hőstetteik őrzése az utókor tudatában. Ezzel minket erősítenek, nekünk adnak támpontot a mai döntéseinkben. Fontos, hogy a nemzet sorskérdéseit egy együtt élő, egy nyelvet beszélő közösség, hasonlóan ítélje meg. Az világháború befejezése után száz évvel a lánycsóki közösség más településeknek is példát adva tisztelgett a múlt hősei előtt.

Hargitai János

Országgyűlési Képviselő

Riport Tánczos Istvánnal az „Ismerős Arcok” zenekar szaxofonosával

Hogy emlékszik vissza a lánycsóki gyermekévekre? - 1972-ben Kecskeméten születtem, koraszülöttként, inkubátorba kerültem és ott vesztettem el a szemem világát. Lánycsókra 1976-ban költöztek a szüleim 4 éves koromban. A kötődés pedig úgy alakult ki, hogy az édesanyám mohácsi és apukám Majson volt határőr, egyébként kecskeméti. Itt ismerkedtek meg egymással, és vásároltak házat, majd a 80-as évek közepéig laktunk ott. Én a vakok iskolájának kollégiumában nőttem fel, Budapesten. 1976-ban 4 éves koromban kerültem oda, de természetesen a szünetekben sok időt töltöttem itthon. Nekünk egy hatalmas gazdaságunk volt itt, apukám lovakkal, tehenekkel, disznókkal, tyúkokkal foglalkozott. Tulajdonképpen itt tanultam meg lovagolni nővéreimmel együtt. Az egyikük a mai napig is Lánycsókon él a gyermekével és férjével. Én Budapesten maradtam, itt van családom, kislányom 5 és kislányom 8 éves. Lánycsókról nagyon sok, kedves emlékem van, a közvetlen szomszéd gyermekekkel sokat játszottunk. Én soha nem akartam elfogadni, hogy nem látok, ezért mindig ugyanúgy részt vettem a fogócskában, ide-oda ugrálásokban, mint bárki más. Ebben ők azért sokat segítettek nekem, elég jól megtanultak vak gyerekkel bánni. A mai napig emlékszem a nevükre, és az együtt töltött időkre. Mikor meglátogatom a szüleimet Mohácson, akkor mindig meglepem a nővéreimet is. Megtudtam, hogy itt fogunk koncertezni, nagyot dobbant a szívem, hogy de érdekes élmény lesz, hisz amikor az ember ott nő fel kicsiként, akkor nem tudhatja, nem is gondolhatja, hogy egyszer ott áll egy színpadon. Ez az én esetemben egyébként is egy nagyon érdekes dolog, hiszen én vakként kicsit másképp élem meg.

Mikor kezdett el zenét tanulni, és hogyan? – A vakok iskolájában már korán elkezdődött a zenei oktatásom. Alapfokon zongorával foglalkoztam, de később mindenféle más hangszereken is próbálkoztam játszani, autodidakta módon, gitár, szájharmonika. Leginkább szájharmonikáztam a nagyapámnak köszönhetően. Hét éves korom környékén vett nekem egyet, és megtanítgatott rajta játszani, majd később ezt sikerült komolyabb szintre fejlesztenem. Már egész kicsike koromban tudtam, hogy zenész szeretnék lenni. 11 éves koromban döntöttem el, hogy szaxofonos leszek. Egy tanárom mutatott egy jazz felvételt, és a zenében felhangzó szaxofon szóló miatt szerettem bele a hangjába, éreztem teljesen a magaménak. A zenetanulás sokszor akadályokba ütközött, a tanárok nem szívesen vállalták a vak gyerekek oktatását. Mivel a kottaolvasás mint olyan az kiesik, így úgy gondolták, hogy ez nem megvalósítható, ezért elég sok helyről elutasítottak. De én nem adtam fel. Több blues zenekarban szájharmonikáztam, és énekeltem. 1996-ban Bólyban jártam éppen, ahol koncertezett a Steksasz nevű zenekar, akiktől megkérdeztem, hogy játszhatnánk-e együtt. Nagyon kedvesen belementek, játszottunk is együtt egy pár blues standardet. Annyira megtetszett nekik a játékom, hogy ott felkérték a közeljövőben készített első lemezük közös zenélésére is. Természetesen azonnal igent mondtam. Az első lemezük 1996-ban jelent meg, és azon én szájharmonikáztam vendégjátékosként. Ez azért érdekes dolog, mert ebből a Steksasz zenekarból alakult az Ismerős arcok zenekar. Ezután egy másik blues zenekar következett, Benkő Zsolt és a Blues Rivers, melyben én voltam a fronténekes, és már szaxofonoztam is. Majd egy vak zenekarban énekeltem és doboltam. Egy rendezvényen találkoztam Kornai Tamással, akinek köszönhetem a mai pályám alakulását. „Fény alapítvány”-t működtetett, amelyen keresztül finanszírozta a hét tagú vak zenekar tanulmányait, a Postás Zeneiskolában. Kolmann Gábor volt a tanárom, aki a megtanulandó anyagot feljátszotta nekem minidisc-re, és így hallás után tanultam. Kolmann Gábor nemcsak a tanárom, hanem a mai napig jó barátom. Azt kell még tudni róla, hogy ő a Budapest Jazz Orchestra vezetője.

Mióta tagja az Ismerős Arcok zenekarnak? – A zenekar koncertjein, mint vendégzenész, lemezeiken, mint stúdiózenész 2001-től. Végleges tagja 2011 óta vagyok.

Milyen érzés volt itt Lánycsókon koncertet adni? – Büszkeséggel töltött el, hogy én a kis vak gyerek, aki picit időt töltöttem el itt, most ott állhatok már érett felnőttként, és én adhatok az embereknek valamit, megtölthetem az estéjüket csodálatos muzsikával, örömmel, jókedvvel, és látom, hogy ez sikerült is. Természetesen igaz ez az egész zenekar részéről. Tényleg nagy élmény volt, és remélem, hogy fogunk még Lánycsókon zenélni.

István, köszönöm a személyes visszaemlékezést, és várjuk vissza a következő fergeteges koncertre!

riportot készítette—Gaál Mária

Programok– Fontos dátumok !

Augusztus 1-31-ig az óvoda felújítás, karbantartás, takarítás miatt zárva tart.

Összevont szülői értekezletet tartunk: augusztus 27-én, hétfőn 17 órai kezdettel. Téma: csoportbeosztás.

Nyitás: szeptember 3-án.

Ifjúsági Ház szabadtéri színpadán augusztus 19-én (vasárnap) 20 órakor

nyár-búcsúztató előadással várja az érdeklődőket a Lánycsóki Ifjúságért Egyesület

Részletek hamarosan a plakátokon!

2018. augusztus 21-től augusztus 31-ig a konyha nem üzemel.

Utolsó főzési nap 2018. augusztus 17. /péntek/, az első főzési nap 2018. szeptember 3 /hétfő/.

Tankönyvosztás augusztus 27-én
17 órakor az iskolában.

Szüreti fesztivál szeptember 24-30-ig
Részletek hamarosan!

Felvidékiek Baráti Köre

„Csak egy marék földet hazám talajából!”

Hazahívta a harangszó a hetven éve kitelepített honfitársakat Nagyfödemesre. A sorstársak és utódaik találkozájára a XIII. Mátyusföldi Fesztivál keretén belül került sor, melyre mi is meghívást kaptunk. Nagyfödemesről Lánycsókra több családot is telepítettek. Ezt a szörnyűséget átélte a rendezvényen jelen lévő Takács Karcsi bácsi és Kazal Attiláné is.

Gógh Ferenc polgármester, Sztraka József alpolgármester, a Csemadok helyi szervezete, az önkormányzat tagjai, valamint a helyiek érezhetően nagy szeretettel, odaadással és kedves törődéssel várták haza a messzi-földre szakadt vendégeket.

Hetven év telt el azóta, hogy 1947. április 12-től 1948. június 18-ig lezajlott Mátyusföldön a kitelepítés első szakasza. Az első vonatok Diószegegről indultak, rajta a nagyfödemesi magyar lakosság jelentős részével.

A jelenlevők közül senki nem állta meg könnyek nélkül, ahogyan az énekkar hangot adott annak, mennyire fájhatott azon üldözött magyarok szíve, akiket idegen országokba kergettek szét.

Nagyfödemes polgármestere megemlékező beszédében arra biztatta az egybegyűlteket, adják át azt a szomorú tudást, aminek birtokában vannak.

„Emlékezni kell, hogy lássuk milyen gonosz is tud lenni az ember, milyen könnyen válik ember embernek a farkasává. Beszélni kell a könnyekről, az utolsó ölelésekről az érzésekről. Beszélni kell arról, mit jelentett itt hagyni kedvest, barátot, szomszédot, rokont. Itt hagyni a földet, ami megélhetést és jövőt biztosított, a házat, ami biztonságot adott, a templomot, ami Isten közelségét jelentette, a temetőt, melyben az ősök nyugszanak.”

A kiűzött családok Magyarországra kerültek, ahol lassan tudatosították csak, hogy a felvidéki magyarsággal hatalmas érték érkezett. Így került ide az őseink kultúrája, a nyelv zengő ékessége, a nóták, a munkabírás, a tudás, és mindez beépült a lánycsóki közösségbe.

A polgármester kifejtette, hihetetlen öröm érte, amikor 134 vendég jelezte érkezését a július hatodikai megemlékezésre. Erről a napról bejegyzés készült a község emlékkönyvébe, amelyet minden jelenlevő vendég család alá is írt. A község gyönyörű, szívhez szóló ajándékkal lepte meg a szomorú sorsú honfitársakat és leszármazottaikat. Mindenki hazavihetett egy Nagyfödemesről szóló szép kiadványt, de a legértékesebb az egy marék föld volt a haza talajából, amelyet díszes ajándékerszényben kaptak meg az elszármazottak. A megemlékezésen a már elhunyt kitelepítettek utódai is jelen voltak.

A szívhez szóló dalokat, verseket és beszédeket senki nem állta meg sírás nélkül. Több száz igaz magyar ember könnyezett egyszerre a gonosz hatalmak múltban elkövetett kegyetlen döntései miatt. Megrendítő volt látni, ahogy idős emberek szálfagyenesen, méltón emlékeznek egy olyan tragédia súlya alatt, amely örökre megtörhette volna őket. Bárkinek például szolgálhat az az élni akarás, ami belőlük áradt ezen a megemlékezésen, hiszen ők a jövőben hittek, unokáikat, dédunokáikat ölelték könnyáztatta arccal az ünnepség alatt is. A múlttól kizárólag egy bocsánatkérést várnak, ami ez idáig nem érkezett meg.

Minden elismerésem és tisztelem a felvidéken élő magyaroknak, mert kisebbségben élve töretlen magyarságtudattal és lelkesedéssel őrzik őseink hagyományait, kultúráját. Ezt a Mátyusföldi Fesztivál tartalmas, színes programja is bizonyította.

Olyan szívélyes vendéglátásban, maradandó élményekben részesültünk a három nap alatt, amit szavakkal nem lehet kifejezni. Sok szeretettel várjuk Őket viszont, Lánycsókra!

Vegyeskar

Május 26-án nagyszabású zenés műsort adtunk az I. világháború centenáriumának kapcsán a lánycsóki templom előtt felállított szabadtéri színpadon. A műsorban szerepeltek rajtunk kívül a lánycsóki iskola tanulói és a pécsi művészeti iskola tanulói is. Köszönjük, hogy velünk ünnepeltek és még színvonalasabbá tették az emlékestet. Még egyszer köszönjük a sok-sok segítséget, a fény és hangtechnikásoknak, az önkormányzat dolgozóinak, az iskola pedagógusainak, az ötletgazdának, kórusvezetőknek és mindenkinek, aki segített emlékeztetést tenni ezt az estét. Nekünk felemelő érzés volt, amikor ránéztünk a közönségre és láttuk, hogy több százan kíváncsiak voltak ránk, amikor a mécseseket felemelve velünk együtt élték át a dal adta pillanatot, amikor meghatottan megköszönték a műsort. Mi is köszönjük, hogy ott voltak velünk!

Akiknek még meg kell köszönnünk, azok a képviselőtagok és a polgármester úr, hiszen az anyagiak biztosítása a fény- és hangtechnikához nekik köszönhető.

Külön köszönet a kórustagoknak, hiszen a sok próba, a tanulni valók, sokak számára megerősítő volt, de mindenki a tudása legjavát adta és ez meg is látszott a produkción. Köszönjük a hozzátartozóink segítségét is, és azt, hogy mellettünk álltak ezekben a túlszűfolt napokban.

A Bóly TV felvette műsorunkat és többször le is adták, ennek köszönhetően a környező településeken is láthatták az emlékestet és még hetek után is ismerősöktől, sőt ismeretlenektől is gratulációkat, pozitív visszajelzéseket kaptunk. Tudunk olyanokról is, akik többször is kíváncsiak voltak ránk.

Csak remélni tudjuk, hogy még sokszor adódik a vegyeskar életében olyan lélekemelő pillanat, mint ez az este.

Vargáné Dara Aranka - egy kórustag

Óvoda

Júniusban, színvonalas évzáró műsor után 18 nagycsoportos **ballagott** el az óvodából. A hagyományos pizsama partin még sok élménnyel gazdagodtak. Kívánunk nekik a szeptemberi iskolakezdéshez minden jót!

Június elején beépítették a hátsó udvarba azt az **új mászó komplexumot**, melyet a jótékonysági bál bevételéből és fenntartónk, a Lánycsók Községi Önkormányzat hozzájárulásával tudtunk megvásárolni. Gyermekeink boldogan vették birtokba, és nagyon ügyesen másznak, lengenek, csúsznak, hintáznak rajta. Még egyszer: nagyon szépen köszönjük a sok-sok támogatást, segítséget, felajánlást!

Június 9-én nyitottuk meg az **óvodatörténeti kiállítást** az új bölcsődei csoportszobában, ami egy héten keresztül volt megtekinthető. Összekötöttük a régit az újjal, hiszen ezen a napon ünnepeltük a **90 éves óvodát**, és a pályázati pénzből felújított bölcsődei terem elkészülését is. Köszönjük szépen a „régit” óvodásoknak, szülőknek, dolgozóknak a sok fényképet, régi játékokat, mesekönyveket, amikkel hozzájárultak a kiállítás megrendezéséhez! Nagy öröm volt számunkra az is, hogy ilyen sokan elfogadták meghívásunkat a **jubileumi műsorunkra**. Az este jó hangulatát biztosította a Lánycsóki Konyha által készített finom falatok sokasága, és a kötetlen beszélgetés a régi és a mostani dolgozók között.

Hagyományainkhoz híven az ötödik osztályosok jönnek fel az elsősökért, és együtt kísérik le őket az iskolába, az évnayitóra, ahol egy új fejezet kezdődik az életükben.

A mi életünkben is új fejezet kezdődik: szeptember 1-étől többcélú intézménnyé válunk, 3 óvodai csoport mellett beindul a mini bölcsőde. A régi és új óvodásokat, a bölcsődéseket valamint a szülőket is szeretettel várjuk!

Tartalmas, szép nyarat kívánok mindenkinek az óvoda dolgozói nevében:

Szabóné Villányi Marianna
intézményvezető

Lánycsóki Ifjúságért Egyesület

Az idei évben is nagy izgalommal készültünk az Éjszakai kalandtúránkra.

Május 20-án ismét egy fergeteges megmérettetésre hívtuk a lánycsóki és környékbeli sulisokat.

Idén 11 csapat mérettette meg magát az állomásainkon a falu különböző pontjain, késő estébe nyúlva.

Friss lepénnyel és frissítővel kezdődött az est, majd a köszöntő után a “cukoreső” is eleredt.

Még az éjszaka folyamán kiértékeltük az eredményeket és Facebookos élő bejelentkezéssel ki is hirdettük a nyertes csapatokat.

A nyereményeket Magdi néni juttatta el a csapatoknak.

1. helyezet: 5 db óriás pizza

2. helyezet: pezsgő+táblás csoki

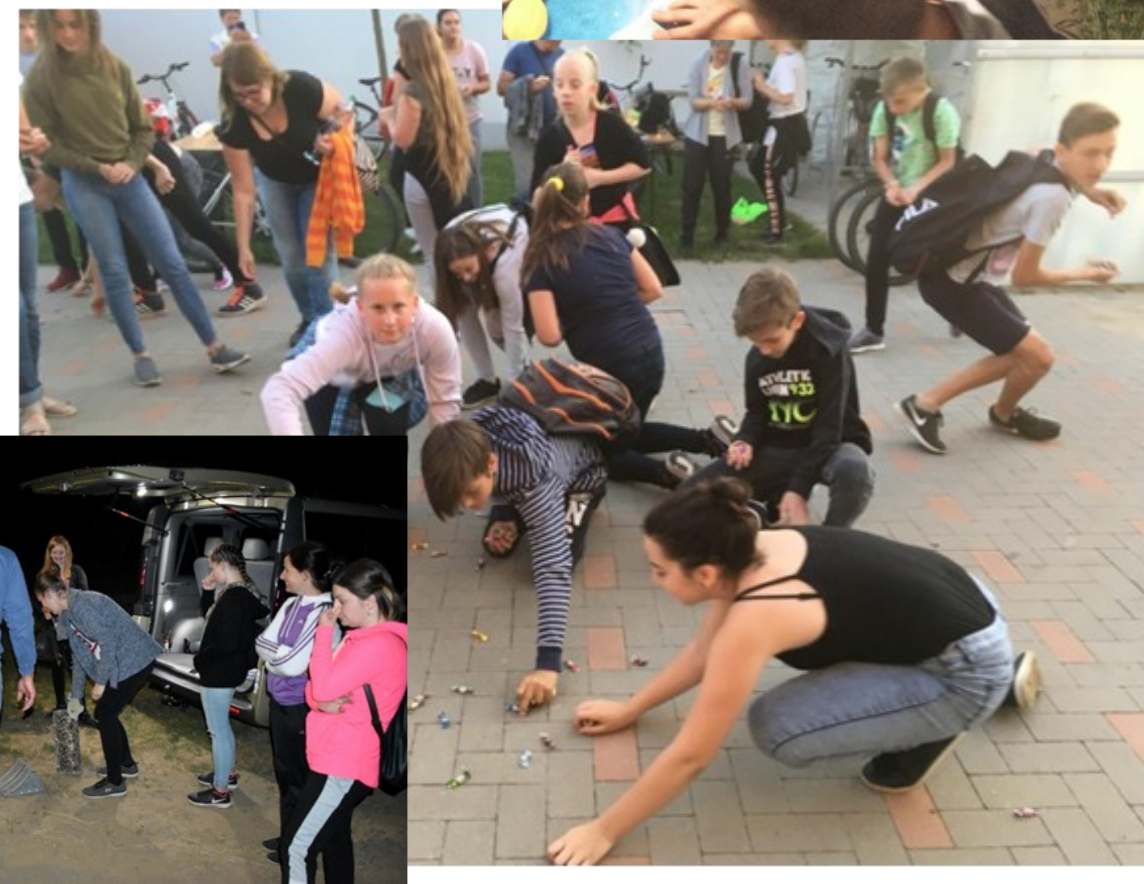
3. helyezet: pezsgő

Köszönjük a szülők, pedagógusok segítségét, hogy elkísérték a csapatokat!

Várunk mindenkit jövőre is !

Mint minden évben, idén is készülünk egy szabadtéri “nyár búcsúztató” előadásra az Ifjúsági Ház szabadtéri színpadán augusztus 19-én (vasárnap) 20:00 órakor.

Részletek hamarosan a plakátokon!
Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Riport Darázsác Istvánnal a Zora táncsoport vezetőjével.

„Az ember kitalálta a zenét a lelkének, kitalálta a táncot, mert ez kapocs a lelke a zene és a teste között!”

Emlékszik az első tánclépésekre? - Igazából nem az első lépés, hanem a „sokacságom” volt a meghatározó.

Hol kezdett táncolni? - A táncot a valamikori kultúrház, magyar és délszláv táncegyüttesében kezdtem.

Kiktől tanulta? - Pártényi Károly, Bodnár László, Szabó László, Kricskovics Antal, Vidákovics Antal, Szávai József, Szabó Szilárd.

Mit jelent önnek a tánc? - Mindent, az egész életemet szántam rá. Ahhoz, hogy valaki vezetni tudjon egy valóban rendszeresen heti 3x5 órát próbáló, évi 40-60 fellépést teljesíteni tudó, 100-120 fős együttest, annak mindent alá kell vetnie. Öröm? Igen, és sok csata csoporttagokkal, vezetőikkel, szervezőkkel, buszosokkal, koreográfusokkal, varrónőkkel...., de amíg meg tud csillanni az örömkönny a szememben, amikor nagyon büszke vagyok rájuk, addig csinálni kell, addig visz a szív!

Mit ad a fiataloknak a tánc? A tánc nem csak a fiataloknak hanem minden korosztálynak szól, és van. 3 - 70 éves korig vannak résztvevők. Biztos elfogult vagyok, de nekem ez maga a csoda. Mondjon nekem valaki még egy olyan szórakozást, amit ilyen széles rétegek látogatnak. A mulatság 20 órakor kezdődik és éjfélkor ér véget. Nem kell éjszakába nyúlóan bulizni. Nincs szükség kidobóra, kábítószerre és még igazából az italozás is igen szerény. Az ide járó táncolni vágyók nagyon értékes motívumokat tanulnak meg. Miért értékes? Mert mindegyiknek neve van, így hívják már több száz éve. (Nem egy lötyögés, éppen ki hogy tud...)

Lánycsóki tánc? Én örülök minden olyan kezdeményezésnek, ami a fent leírtakat valósítja meg, így a lánycsókinak is.

Köszönettel Darázsác István „Zora” Vezető

Köszönöm, és kívánok még nagyon sokszor boldog csillogást a szemekbe!

riportot készítette—Gaál Mária

Idén újra egy hetes **SZÜRETI FESZTIVÁL** lesz Lánycsókon szeptember 24-30-ig. Várjuk a kedves Lakosságtól a régi szüreti eszközöket, pinceberendezési tárgyakat a tervezett kiállításhoz! Leadhatóak Gászler Áginál (0620/2967013) vagy az Ifjúsági Házban (0620/2570416). Köszönjük!

Nyári napközit hirdett idén is a **KÖNYVTÁR**. Átlag napi tíz 6-12 éves gyerek jön el a könyvtárba, mert a szülők nem tudnák másképp megoldani a felügyeletüket vagy azért, mert unatkoznak otthon. Van aki csak délig, van aki egész nap a könyvtárban játszik. Diákok is segítik a könyvtárosok munkáját, akik igyekeznek mindig valami programmal lefoglalni a gyerekeket. Sokat kreatívkodnak, társasoznak, sportolnak és fantáziadús játékok sorát találják ki. A vidámság garantált!

2018.07.28-án megrendezésre került a Lánycsóki Roma nap, amely idén a Nemzetiségi Gasztronómiai Nap nevet kapta. A Nemzetiségek hagyományos ételei között szerepelt pl. a német nemzetiség részéről babos tészta, horvátok részéről köcsögös bab, a romák részéről cigány lecsó punyával, cigánykáposzta, valamint sertéspörkölt. Délután kultúrműsorral színesítettük a programunkat. Közös vacsora után pedig éjfélig tartó zenés mulatsággal zárult a rendezvény.

Lánycsóki Konyha

A **lánycsóki konyha** feladata alapvetően az önkormányzat kezelésében lévő oktatási – nevelési intézmények, szociális ellátások, valamint egyéb külső igénybevevők részére, kulturált és higiénikus körülmények közötti étkezés biztosítása.

A konyha munkanapokon hétfőtől péntekig üzemel, és ez idő alatt szolgáljuk ki az iskolás és az óvódás korú gyermekek napi háromszori étkezését. A felnőtt étkezőinknek ebédet, illetve igény esetén tízórait is tudunk biztosítani.

A tanítási időszakban átlagosan 280-300 adag ebédet készítünk, melyet a főzőkonyha ebédlőjében az általános iskolás tanulók és a vendég étkezők, igény szerint elfogyaszthatnak.

A helyi óvodába, és a gondozási központba ételszállító badellák segítségével szállítjuk az ételt, valamint a község területén éthordós kiszállítást is végzünk. A környező településekről is igénybe vesszük az étkezési szolgáltatásainkat.

A tanítási szünetekben lehetővé tesszük a rászoruló gyermekeknek az étkezést, mely napi egyszeri meleg ételt jelent.

Az önkormányzathoz tartozó kertészetben zajló zöldségtermesztés évről évre érezhetően nagyobb nyersanyagmennyiséggel képes ellátni a konyhát. A termelt áru, minőségi vonatkozásában és fajtakínálatában is színesedik. A kertészetben dolgozók a talajművelési feladatokat nap mint nap szakszerűen, alapos gondossággal végzik.

Termelnek céklát, burgonyát, retket, fejes salátát, zöldhagymát, kígyó uborkát, zöldbabot, zöldborst, karalábét, sárgarépat, petrezselyemgyökeret, tököt, fokhagymát, vörshagymát, paradicsomot, zöldpaprikát. Ennek köszönhetően ez a lehetőség nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a törvényi előírásoknak megfelelően naponta biztosítani tudjuk a friss zöldséget, illetve a hűtőkamrában nagy mennyiségű nyersanyag fagyasztva tárolására van lehetőség.

Továbbra is várjuk a rendszeres étkezést igénylők jelentkezését. Elérhetőségünk: 06-69-364-199

Aktuális étlapunkat megtekintheti az intézményekben (községháza, óvoda, iskola, gondozási központ, konyha), vagy a község honlapján.

Táncolva fedeztük fel Hajdúszoboszló és környéke szépségeit.

Klubunk 2018.06.07-10. között a Nyugdíjas Klubok és Idősek „Életet az éveknek” Országos Szövetsége által rendezett táncfesztiválon vett részt. Kis csapatunk az „Ének az esőben” esernyős táncot adta elő nagy sikerrel. A program középpontjában a gyógyfürdőzés és a turisztikai programok álltak. Felejthetetlen vidám 4 napot töltöttünk együtt megismerve Hajdúszoboszló nevezetességeit és gyógyvizét.

Június 12-én Babarc Nyugdíjas Klubja rendezte meg a Kistérségi Klubok találkozóját ahol Lánycsókot képviseltük. Köszönet a vendéglátásért és a hangulatos délutánért.

Június 30-án Somberekre látogattunk, ahol a Baranya Megyei Nyugdíjas Klubok Szövetsége a vers- és prózamondó illetve színjátszás megyei találkozóját bonyolították le. Mi kabaréjelenettel nevezünk. A kis Bözsike humoros jelenetet adta elő nagy sikerrel: Vargáné Dara Aranka, Féth Józsefné és Kirsching Zoltánné.

Július 7-én a szigetvári strandfesztiválon vettünk részt. Itt csak nézőként élveztük a különböző csoportok előadását. A rossz idő ellenére élveztük a fürdő által nyújtott kényeztető szolgáltatásokat.

Mindenkinek jó pihenést és tartalmas nyári feltöltődést kívánunk.

A Lánycsóki Hagyományörző Néptáncscsoport nyári szünetét tölti. Legközelebbi összejövetel időpontja. 2018. szeptember első keddje. Mindenki jó pihenést és kellemes feltöltődést!

Nyugdíjas klub

